

De schatkamer

commitment ☆ beloning ☆ uitstelgedrag ☆ spijt ☆ afleiding

Ron heeft weer eens een bizarre droom: deze keer is hij uitgenodigd op een speciale trip naar het Rijk der Murphy's en Sirenes. Na een korte flits doorheen het Magische Universum, komt hij op een kleine azuurblauwe planeet terecht, die overladen is met het mooiste wat je ook maar kan bedenken. 'Woouuw' zijn mond valt open van verbazing. Vol ongeloof gaat hij op tocht doorheen deze happiness-plaats.

Hij merkt al snel: 'Wat een toffe mensen hier: ze tonen interesse in alles om hen heen, ze zijn positief over de toekomst, ze hebben diep respect voor elkaar... Allemaal mensen met een bijzonder aangenaam karakter en een ondernemende visie. *Ik wil vrienden voor het leven worden met hen, zó warm en vriendelijk. Hoe komen zij hier in Godsnaam terecht?*' Dan ziet hij plots een verre neef: *wat doet hij hier? En daar: mijn beste schoolkameraad! En mijn bankdirecteur! Zelfs mijn favoriete lerares geschiedenis woont hier?*' Ron begrijpt er niets van...

Plots duikt er een geestig figuurtje op uit de menigte: "Hallo Ron, welkom! Mag ik me voorstellen: ik ben Murphy 1! Ik projecteer *sociaal isolement* in de mensen hun gedachten, waardoor ze opgeven. Hier zie je alle boeiende mensen die ik voor mij heb kunnen winnen, omdat beginnende schaapjes op jullie planeet angst hadden om hen aan te spreken. Of omdat ze door het gemakker van hun vertrouwde omgeving geen nieuwe contacten meer durfden te leggen. Mijn *pijlen van het sociale isolement* hebben die jonge welpjes tegengehouden en doen terugkeren naar hun comfortzone. Ze dachten dat ze er als pas startende welzijnscoach helemaal alleen voor zouden staan als ze de vertrouwde weide zouden verlaten.'

Enthousiast vertelde Murphy 1 verder: 'Weet je nog, die week dat er door mijn *Isolements-pijlen* iedereen zijn afspraak afbelde of zelfs zonder telefoontje gewoon niet opdaagde? Jij panikeerde toen en dacht dat je niemand meer zou vinden die interesse had in je aanbod! Haha, hoe naïef kan je zijn, Ron: er lopen zoveel mensen rond die op zoek zijn naar wat jij te bieden hebt. Als jij toen gewoon consistent verder actie was blijven doen en meer in jezelf had geloofd, dan hadden al die

mensen ook in jou geloofd en waren ze bij je opgestart! En dan had *jij* hun leven gezonder en gelukkiger gemaakt, zeker weten! Maar je hebt je laten raken door mijn pijlen, daardoor zijn deze fijne mensen naar mij gekomen! Je herkende sommigen van hen, merkte ik. Heerlijk, zulke fijne mensen met diepe waarden en grote visies. Blij dat *ik* van je heb gewonnen door mijn perfecte voltreffers.'

'Troost je, jij bent beslist niet mijn enige doelwit hoor. Sommigen welpjes zijn echt een makkie: één kwade blik, een beetje dreigen en ze geven op. Mijn pijlen werken geweldig. Niet alleen bij beginnende amateurs, soms laten ook moedige leeuwen zich tegenhouden door deze pijn hier: mijn *negativiteitspijl*. Als ik ze hiermee kan raken, laten ze zich ontmoedigen door wat hun omgeving zegt of *zou kunnen denken*. Met deze pijn kan ik hen laten denken dat anderen hen uitlachen of zelfs verstoppen. En dit hier is mijn favoriete pijl: de NEE-Pijl: in een aantal groottes. Het stelt op zich niet veel voor hoor, maar ik merk dat sommige welzijnscoaches doodsbenuwd zijn om zo een NEE-pijl te krijgen. Nog liever ter plaatse blijven trappelen en ongelukkig zijn, dan het risico te lopen om deze pijn te incasseren. Ik denk dat ik bijna de helft van de mensen hier weggekaapt heb omdat coaches net te snel opgegeven hebben, afgeschrikt door deze NEE-pijl. Soms zijn ze zelfs zó uit hun lood geslagen dat ze een hele poos doodstil blijven zitten na een eerste NEE, waardoor ikzelf óf één van mijn broers met gemak twee of drie extra pijlen in hun vacht kan boren. Zelden zie ik ze méér actie doen na een eerste NEE. Gelukkig maar, want het zou mijn werk bemoeilijken, als ze in actie zouden blijven en constant bewegen. Dan schiet ik nogal eens mis en heb ik nieuwe pijlen nodig. Ik heb pas een grote bestelling geplaatst voor een nieuwe lading pijlen, want zoals je ziet: er is hier nog veel plaats. En er lopen nogal wat leuke mensen rond op jullie planeet, die ik beslist voor mijn team wil rekruteren.'

'Oh ja: ik heb zonet ook de contracten met een aantal persagentschappen verlengd, zodat ze negativiteit kunnen blijven publiceren. Dit blijft fenomenaal, de uitwerking hiervan. Ik hoef maar een klein tekstje te laten publiceren op het internet of in de krant en ik zie welzijnscoaches panikeren, jammerend van pijn door deze negativiteitspijl. Sommigen vrezen meteen dat hun hele toekomst verloren is, hahaha.'

Nog onder de indruk van de bijzondere humor van Murphy 1, arriveert Ron bij een gigantisch paleis. Heel speciaal: alhoewel het

indrukwekkend groot is, straalt het warmte en gezelligheid uit. Nooit eerder was het woord 'knus' bij hem opgekomen bij het zien van zó een immens gebouw. Bij het binnengaan stelt hij vast dat de vloer bestaat uit allemaal tegels van €100 en €500. Ook de muren zijn opgetrokken uit dikke lagen bankbiljetten van de planeet Aarde! Uit de talloze fonteinën komt geen water, maar stromen klingelende euromunten...

'Hoi Ron, ik ben Murphy 2! Welkom! Ik hoor op jouw planeet vaak zeggen dat dit het *slijk der aarde* is of dat *geld stinkt*. Haha, mijn verzinsel dat ik ooit een paar arme mensen heb wijsgemaakt en ze geloofden me meteen! Ze wilden zelfs geen geld meer en beweerden bovendien dat ze gelukkiger waren zónder geld! Alsof geld iets met geluk te maken heeft. Al vind ik dat je er mooie dingen mee kan doen, nietwaar? Hier zie je al het geld dat ik geplunderd heb. Iedere keer als ik er in slaag om het *armoedesyndroom* te creëren in iemands hoofd zodat die het opgeeft om aan zijn financiële toekomst te bouwen, krijg ik het volledige bedrag dat deze persoon zou ontvangen hebben als hij wél had doorgezet. Soms laat ik een auto van een welzijnscoach in panne vallen waardoor hij geen geld heeft voor een opleidingsticket. Of ik saboteer een afwasmachine, koelkast of verwarming. Ook een leuke die heel goed werkt: ik stuur een onverwachte belastingsbrief; dat doet veel welzijnscoaches die hun financiën niet op orde hebben opgeven.'

'Soms roep ik mijn twee zusjes ter hulp. Onlangs is dit nog gebeurd: Alphie hielp me om een jongedame te verleiden ál haar geld uit te geven, zodat ze geen geld had voor nieuwe producten. Dus *kon* zij geen nieuwe klanten maken hè. Tegelijkertijd fluisterde Delta in haar oor dat ze geen rekeningoverzicht moest maken, waardoor ze niet zag hoe penibel haar business ervoor stond. Via mijn broer Murphy 1 schakelde ik daarna de argwanende partner in om eens een kritische balans op te maken van haar business en voilà, ze was weg! Ik blijf onder de indruk hoe gemakkelijk mensen opgeven, maar dat is mooi voor mij.'

Murphy 2 ratelde verder: 'Ik vind die muntjes van jullie echt leuk om mee te spelen en te bouwen. Kijk, op deze plek wil ik graag een tropisch zwemparadijs maken met een immens grote waterval, dus ik ga nog flink wat briefjes en muntjes nodig hebben. Morgenvroeg ga ik weer op pad om een paar mensen te ontmoedigen. Sorry als dit wreed klinkt, Ron, maar dat zijn nu eenmaal de wetten van het Universum: je krijgt datgene waar je het meest aan denkt. Dus als ik er in slaag om iemand

te laten denken: 'Het gaat me niet lukken, ik blijf arm, ik stop ermee', dan heb ik gewonnen. Het is gewoon een spelletje hè Ron, meer niet.'

Ron slikt moeilijk als hij plots een heel grote zuil ziet staan van allemaal bankbriefjes met zijn naam op!

'Zeg, Murphy 2: wat doet deze grote zuil hier met mijn naam op geschreven? Ik heb toch nog niet opgegeven?'

Murphy 2 lacht zijn gouden tanden bloot. 'Haha Ron, dat was een mooie tijd! Weet je nog, die periode nadat je enkele maanden bezig was? Plots haakten je klanten af, je team wilde niet lukken, je had geen dromenbord meer... Je was naar Thibo gegaan om te zeggen dat je eigenlijk wilde stoppen als coach, omdat het niet lukte. Dat was ik!!! Doordat jij in die tijd zo weinig gedaan hebt voor je business en meer gefocust was op je problemen dan op oplossingen, zijn al die inkomsten van klanten die je misgelopen bent naar mij gekomen! Het is niet alleen deze zuil hoor: kijk eens naar die fontein? Dagelijks krijg ik daar nog nieuwe centjes van, omdat jij een kanjer van een coach niet opgebeld hebt. Ik heb je toen wijsgemaakt dat leads bellen niets zou opleveren. Je bent er met je twee voeten ingelopen. Dankjewel Ron!'

Ron voelt een pijscheut door zijn hartstreek gaan. *Verdorie toch, ik heb me nooit gerealiseerd dat die periode dat ik me down voelde, zo schadelijk zou zijn voor mijn toekomst. Ik had me veel sneller moeten herpakken en alles met mijn coach Thibo moeten bespreken.*

In gedachten verzonken botst hij tegen een bijzonder veelkleurig schepsel met een grote tattoo van een rollercoaster over zijn hele lijf. 'Hallo Ron, ik wilde je niet laten schrikken, of misschien tóch wel, hihhi... Ik ben Murphy 3, aangenaam! Of onaangenaam, beiden is voor mij perfect, hihhi!!!'

Ron ervaart meteen een diepe haat-liefde verhouding met deze figuur. Hij voelt zijn maag keren en tegelijkertijd slaat zijn hart sneller van opwindning. Dan ziet hij een grote verrekijker op een statief en hij kan niet aan de verleiding weerstaan om erdoor te kijken. Indrukwekkend. Terwijl hij scène na scène afspeurt, ziet hij enkel positieve emoties en gelukkige relaties... Diepe vreugde, balans, gezondheid, geduld, medeleven, energie... Hij kan met zijn hoofd niet vatten wat hij ziet, maar zijn lichaam reageert opgetogen.

'Inderdaad, Ron. Als ik er in slaag om iemand uit balans te krijgen, dan is dat goede gevoel dat verstoten is, helemaal voor mij! En ik krijg nogal wat verloren gegane goede gevoelens binnen elke dag. Echt geweldig! Zo ver je kan kijken, overal positieve emoties. Op jullie planeet hoef ik echt niet veel te doen om sommige mensen helemaal uit hun lood te slaan hoor, jullie zijn heel gemakkelijke prooien. Vandaar dat de Aarde mijn favoriete reisbestemming is. Iedereen is zo overladen met stress, angst, ongerustheid, zorgen, onzekerheid... Dat maakt het een *piece of cake* om talloze goede gevoelens op te rapen en mee te brengen. Iedere keer als ik iemand met een pijn kan raken in zijn zelfvertrouwen, is dat heerlijke gevoel van zelfvertrouwen integraal van mij! Dat voelt zó goed!!! Ik heb gemerkt dat jouw zelfvertrouwen tegenwoordig wat sterker is geworden, maar ik kan je toch nog bijna dagelijks even raken. Pew pew: weg jouw zelfvertrouwen en goed humeur, dus een boost voor *mijn* zelfbeeld!! I love it, I feel good!!'

'Kijk Ron, hier heb ik een hele korf met *teamspirit* en *erkenning* van jou. Uit de periode dat jij op je team zat te vitten. Omdat jij het niet nodig vond om erkenning uit delen... Wel, dan heb ik het maar bij elkaar geraapt en meegenomen. Al moet ik zeggen dat ook dit tegenwoordig moeilijker geworden is: je bent niet meer zo gemakkelijk om de tuin te leiden. Sinds je met sterke doelen werkt, merk ik dat je veel respectvoller en geduldiger met je team omgaat. Nu geef jij de lovende woorden aan hen. Waardoor je je ook zelf veel beter voelt hè?'

'Maar geen nood, er lopen op jullie planeet nog genoeg mensen rond die alle goede gevoelens opofferen voor hun ego, hun prestatiedrang of gewoon omdat ze niet meer bereid zijn om samen te werken aan een toekomst waar ze ooit van gedroomd hadden. Jullie hebben daar nogal wat opgevers wonen hè? Ik werk heel systematisch: eerst een beetje meevallers bezorgen, dan een beetje down laten voelen en voilà: hun mooie toekomst is integraal voor mij: want ze kunnen niet op tegen de *emotionele rollercoaster* waar ik ze telkens in duw, hihhi! Altijd maar klagen over hun tegenslagen en pech...Ups en downs... In plaats van de les leren en sterker te worden uit wat ze meemaken. Ik zal je een geheim verklappen, Ron: ik kan alleen maar *pijn* doen met mijn pijlen; ik kan iemand die beslist heeft om zijn doel te bereiken écht niet tegenhouden hoor. Hooguit eventjes verlammen en hopen dat ze de pijn een tijdje laten steken zodat die wat kan nawerken. Zolang ze focussen

op hun pijn in plaats van te zoeken naar oplossingen, heb ik ze in mijn macht. Soms duurt de pijn net lang genoeg om hen terug in de weide te krijgen. En dan is dat ongelooflijk heerlijke gevoel van *vrijheid* en de *voldoening die je voelt bij het bereiken* van een waardevol doel helemaal van mij, zálíg! I love it, I feel good!!! Maar ik val in herhaling zeker, hihi.'

'Ik weet als geen ander hoe ik de emotionele knopjes kan bespelen van jullie welzijnscoaches. Er zijn maar enkelingen die bezig zijn met hun balans elke dag, daar heb ik weinig vat op. Maar mij hoor je niet klagen hoor, ik schiet nog elke dag met scherp en dat zijn bijna stuk voor stuk voltreffers!'

Ron is geschokkeerd en voelt zich beetgenomen. Niet alleen bij het zien van zijn persoonlijke mand: ook van mensen die hem dierbaar zijn, ziet hij immens veel manden met positieve emoties die ze verloren hebben laten gaan, waardoor de ophaaldienst van Murphy-3 karren vol mooie momenten en balans ingezameld heeft.

Zijn gevoel van lichte shock gaat over naar pure ontzetting: *daar ligt mijn reis naar de Seychellen!!! En zoveel vrije uren met mijn kinderen! En hier: mijn volgende level in mijn business! Twee levels zelfs! En hier: meer dan een dozijn romantische weekendjes met mijn vrouw! Wat doet dit hier allemaal????*

Lang hoeft hij niet te wachten op een antwoord, want met een lichtvoetige tred dartelt de adembenemende Alpha-Sirene naar hem toe. Haar verschijning is nog mooier dan hij ooit in zijn wildste fantasieën had kunnen dromen. *Wat een prachtige gedaante! En wat een zoete stem....* Zijn ogen worden groter, hij spitst zijn oren om geen enkele zucht van haar adembenemende stem te missen.

'Hoi mijn liefste Ron, fijn dat je me komt bezoeken! Je hebt me inderdaad al heel wat mooie cadeautjes gegeven sinds je als welzijnscoach gestart bent. Weet je nog dat je die jacuzzi als doel had? Ik heb je toen die nieuwe auto laten kopen met een stevige lening. Eigenlijk was dit niet écht nodig, want je auto was nog perfect in orde. Maar ik heb je op het autosalon verleid om toch die nieuwe auto te kopen door speciale kortingen te geven. Jouw budget was toen op en zo is die zalige jacuzzi tot bij mij gekomen! En die weekendjes met je vrouw: hoe gemakkelijk kan ik jou toch wijsmaken dat je je moet inschrijven voor

een mountainbike tocht. Ook leuk natuurlijk, maar die romantische weekendjes ben je hierdoor kwijtgeraakt. Weet je nog dat je terug meer tijd wilde maken voor je gezin? Ik heb toen gezorgd voor een kleine promotie op je werk en voilà, weg waren je uurtjes vrije tijd en je fijne familiegevoel.'

'Facebook heeft me geholpen om zoveel tijd van je te roven, dat je kinderen én je vrouw een pak minder aandacht krijgen dan je zelf beseft. Dus al die uren aandacht zijn exclusief naar mij gekomen, Ron! Ik vind het heerlijk om zoveel aandacht te krijgen. Amuseer jij je maar met te kijken hoeveel mensen een *like* zetten bij je foto's. Of om naar het mapje profielfoto's te gapen van je nieuwe Facebookvrienden. Of wie er vandaag een nieuw paar schoenen gekocht heeft. Je laat je echt heel gemakkelijk van je kostbare tijd roven, Ron. Maar neem het niet te persoonlijk hè, ik viseer jou niet speciaal. Op jouw planeet stikt het van de mensen die gezelligheid en persoonlijk contact uit het oog verliezen. Dat komt rechtstreeks naar mij, I love it, I Feel great!!! Nooit gedacht dat ik er met mijn Social Media-uitvinding in zou slagen om zelfs op momenten dat mensen samen zijn, nog gezelligheid te stelen: terwijl ze met elkaar in gesprek zijn, kan ik stiekeme ogenblikken van aandacht pikken. Gewoon een 'pling-geluidje' van Whatsapp of Facebook sturen en ik heb het moment gestolen, want ze kijken meteen naar de app en vergeten daardoor even het echte gezelschap! De beste investering die ik ooit gedaan heb. Snapchat, twitter en Instagram zijn gewoon mijn andere briljante ideeën geweest om echte relaties te vervangen door elektronica. En zeg nu niet dat je niet verslaafd bent aan mijn speeltjes hè Ron: durf je je mobiel nog uitzetten als je in gezelschap bent? Integendeel, ik bezorg je het gevoel dat je iets belangrijks zou missen als je niet geregeld eens kijkt of er een nieuw bericht is. Gezelligheid even weg, helemaal voor mij!'

'Ik geniet van al die gevoelens van menselijk contact die ik permanent in overdosis krijg. Want daar zijn jullie echt wel goed in hè op jullie planeet: warme, ondersteunende relaties... tenminste, áls jullie dat gebruiken. Maar jullie zijn zo gemakkelijk beet te nemen. Dat is geleden van de tijd dat ik in Congo zilverpapiertjes aan de bevolking ruilde voor goud en écht zilver. De bewoners waren zo onder de indruk van al deze glinstering, dat ze bij de neus genomen werden en hun waardevolle kapitaal zomaar lieten vertrekken.'

Ron voelt zich inderdaad bij de neus genomen. *Hoe naïef ben ik toch, om me altijd door deze Alpha te laten verleiden. Zo bereik ik nooit mijn écht waardevolle doelen: door die afleidingen word ik voortdurend van mijn ware pad afhouden! Vreselijk, die fata-morgana's!*

Ron wandelt onthutst verder en komt bij een paleis met een immens grote poort, waarop in gouden letters gegraveerd staat: *Uitstel is Afstel*. Nieuwsgierig duwt hij tegen de deur, die met verbazingwekkend gemak open gaat.

Een mooi gespierde dame stapt op hem af en geeft hem een warme handdruk. 'Welkom, Ron, ik had je verwacht. Ik ben de Delta-Sirene en dit is mijn *procrastinatie-paleis*. Ik zorg ervoor dat mensen de dingen die eigenlijk belangrijk voor hen zijn, steeds weer uitstellen. Ik doe hen denken dat het niet dringend is om daar nu mee bezig te zijn. Ik heb eigenlijk twee favoriete thema's: gezondheid en werk, maar ik ben actief op elke as van het leven hoor.'

'Hoe bedoel je?'

'Wel, wat gezondheid betreft: veel mensen denken dat ze niet voor hun gezondheid moeten zorgen zolang ze niet ziek zijn. Hoe naïef kan je zijn! *Die sigaret, dat kan toch geen kwaad? Water drinken? Dat is voor de vissen. Dagelijks sporten? Daar hou ik niet van! Supplementen nemen voor mijn gezondheid? Dat vind ik te duur voor mij. Bovendien geloof ik daar niet in.* Ron, ik maak me schatrijk op de beurs. Ik heb aandelen van elk farmaceutisch bedrijf, want deze branche gaat de komende decennia gigantisch groeien. Ik overtuig mensen dat ze *nu* géén geld moeten uitgeven voor hun *gezondheid*, zodat ze op een *later* tijdstip gedwongen zijn om massa's geld uit te geven voor hun *ziek-zijn*. Met de ministeries van alle landen heb ik een geweldig plan gemaakt om *iedereen* te mee laten betalen voor de ziekte van een ander. Zo valt het niet op wat ziek-zijn écht kost. Ik heb hen ingefluisterd om het *sociale zekerheid* te noemen, terwijl iedereen die hier in zit, vooral *onzeker* is. Haha! Net zoals ik voorgesteld heb om het *ziekteverzekering* te noemen, terwijl je je nooit tegen ziekte zelf kan verzekeren hè! De beste verzekering tegen ziekte is: aan je gezondheid werken als je nog gezond bent! Maar dat woord *ziekteverzekering* geeft een gevoel van veiligheid, waardoor je minder geneigd bent om voor je gezondheid te zorgen, want dat betaal je bovendien volledig zelf. Tegen de tijd dat

mensen beseffen dat ze onvoldoende zorg gedragen hebben voor hun gezondheid, is het al te laat! Dan zijn ze al vaste klant in het ziektecircuit en lopen ze van de ene raadpleging naar de andere, om vast te stellen dat dit ook geen pure liefdadigheidsinstellingen zijn. Ook daar kijken ze naar jaarcijfers, omzet, bezuinigen, winst. Dat zijn miljarden die ik elk jaar binnenhaal, want die beursgenoteerde bedrijven en ziekenhuizen groeien onophoudelijk, snap je? Allemaal geld dat ik zou mislopen als mensen sneller aan hun gezondheid zouden werken en hierin begeleid zouden worden door mensen als jij.'

'Daarom dat ik niet zo'n fan ben van het werk dat jij tegenwoordig doet als welzijnscoach: besef jij wel hoeveel dat kost voor mijn business? Iedere persoon die jij helpt, heeft 70% minder kans om in de wachtzalen van al mijn dokters terecht te komen! Dat wordt catastrofaal als er té veel mensen zoals jij rondlopen! Daarom dat wij ons permanent in het zweet werken om jullie soort te ontmoedigen. Niet altijd eenvoudig, want jullie organiseren van die oerdegelijke opleidingen om welzijnscoaches week na week bekwamer te maken. Slechts heel uitzonderlijk kunnen we een coach doen geloven dat *persoonlijke ontwikkeling* overbodig is. Vooral Alphie is daar goed in: iemands ego oppompen en verleiden tot binnenwegen voor persoonlijk succes en macht voor zichzelf op korte termijn, ten koste van het succes en het geluk voor iedereen op lange termijn. En héél af en toe kunnen we een oudere welzijnscoach met veel ervaring aan zichzelf doen twifelen met een goed gemikte uitsluitingsgevoel-pijl: met dank aan mijn broertje, Murphy 1 uiteraard. Ikzelf overtuig graag iemand om afwezig te blijven op een opleiding, door iets in te fluisteren in de aard van: Ga je *nu naar die meeting?* Dat kan later ook nog wel, sla deze keer maar over. Zo proberen we te voorkómen dat er té veel bekwame welzijnscoaches zijn in een land. Maar doorgaans wordt er zoveel waardevolle inhoud en goede fundering meegegeven op die leiderschapweekends die jullie elke 90 dagen organiseren, dat het voor ons een verloren zaak is. Jullie werken echt als één hechte familie samen hè. Dat zien we in geen andere bedrijfstak: daar beschouwen ze de anderen als concurrent en proberen ze deze concurrenten te slim af te zijn.'

'Het woord *concurrentie* is trouwens een creatie van Alphie, dat werkt geweldig om bij mensen het eenheidsgevoel kapot te maken en gezamenlijke groei tegen te gaan. Maar ik moet in alle eerlijkheid bekennen:

het ontroert ons vaak hoeveel respect als jullie hebben voor het succes en geluk van iedere welzijnscoach én iedere klant, ongeacht tot welk team ze behoren. Alle kennis wordt zomaar met iedereen gedeeld, om elkaar beter en gelukkiger te maken. Ik kon mijn ogen niet geloven, toen ik onlangs zag dat jullie hen zelfs leren hoe ze zich tegen ons kunnen beschermen?! Niet zo lief van je, Ron. Wij moeten ook leven hè!

'Maar genoeg over gezondheid en dat welzijnscoach-gedoe van je, we hebben nog een andere strategie om onze schatkamer te vullen: het afpakken van dromen en doelen door uitstelgedrag te installeren in jullie systeem. Jullie welzijnscoaches krijgen onze bijzondere aandacht, maar in principe is elke Aardbewoner een doelwit hoor: al lang vóór je als welzijnscoach aan de slag was, konden we al mooie dingen van je afnemen. Alles wat je ooit uitgesteld hebt, vind je in mijn paleis terug. Ik heb alles gerangschikt volgens jaartal. Ik denk dat je verrassende ontdekkingen gaat doen. Jouw pad bevindt zich... laat eens kijken... op de 11de verdieping van de West-vleugel: gang 17. Wandel er gerust doorheen en geef een seintje als je me nodig hebt! Neem zeker de tijd, slenter maar op je gemak rond. Pas op voor het drijfzand: hier en daar kleeft er nog wat modder aan de geschenken die ik naar hier heb kunnen sleuren. Want als ik mensen kan laten uitstellen en treuzelen, gaan er mooie dingen aan hun neus voorbij. En dat verzamel ik hier. Ik heb een obsessie voor verzamelen. Een heel karwei, maar ik heb een immense voorraad aan waardevolle zaken. Een beetje zoals je bij mijn zus gezien hebt. We werken graag samen, Alphie en ik: ze is een zus uit de 1001. Maar vertrek nu maar, want ik merk dat je ook hier maar blijft staan in plaats van naar je doel te gaan: Doeit.'

Met een klein hartje neemt Ron de lift en zoekt zijn gang.... 11de verdieping, West-vleugel, gang 17. Bovengekomen ziet hij gedateerde dozen uit bijna zijn hele leven: in keurig handschrift staat op elke doos het jaartal en de inhoud geschreven. *Vreemd, de dozen uit mijn kindertijd zijn precies veel kleiner? Zou ik toen geen wensen gehad hebben?* Dan beseft hij: als hij vroeger iets wilde, dan bleef hij vragen en zeuren tot hij het kreeg! Een ijsje, een uurtje TV voor zijn favoriete kinderprogramma, zijn eerste dromenbord, in de vorm van een collage voor de Goede Sint. Die was altijd op 6 december gekomen. Nooit had hij op Sinterklaasdag een briefje in zijn schoen gevonden waarop stond: *"Sorry Ron, je geschenken waren niet op tijd klaar, ik probeer om ze*

tegen Kerstmis af te hebben, je wilde ook zoveel en je geschenken waren ook zo groot. We zullen wel zien". Ron glimlacht in zijn binnenste. Als kind heb je natuurlijk nog niet die remmingen, dan wil je hier en nu álles hebben. Hoe gek eigenlijk, dat je als volwassene dat kinderlijke verliest. Je begint je af te vragen of een doel wel haalbaar is, of je het wel écht wil... Je blijft hangen in je zoektocht naar je echte WHY... En dan stel je je leven maar wat uit...

Dan ziet Ron de reeks vanaf zijn 18de levensjaar staan. De dozen worden groter... Dingen die hij graag wilde doen, maar niet gedaan had. Uitgesteld, daarna veranderd in afgesteld. Een immense doos verschijnt, met in keurig handschrift van de Delta-Sirene: "Als het wat rustiger wordt op mijn werk". *Woouw, zóveel leuke uitstapjes met mijn kinderen. En die film die ik zo graag samen met mijn vrouw had gezien, maar het is er nooit van gekomen. Mijn Road-trip op de Route 66! Mijn reis naar Zuid-Afrika om de Big Five te zien! Het romantische weekje naar het Noorderlicht! Mijn basiscursus Italiaans! Mijn vaarbewijs!!!!* Ron voelt zich verdrietig worden, zoveel dingen die hij altijd uitgesteld heeft waardoor ze verloren gegaan zijn.

Dan wordt hij opgeschrikt door intens geroezemoes. Het is geen doos, maar een deur die zich aan het einde van zijn gang bevindt. Zou dit ook voor hem zijn? "Ron's team" ziet hij er in gebeiteld staan. Met een hart dat in zijn keel klopt opent hij de deur en tot zijn ontsteltenis krioelt het daar van toffe mensen. Zij zien hém duidelijk niet, want ze reageren totaal niet als hij een hand opheft en 'hallo' roept. Hij voelt zich zoals de overleden Patrick Swayze uit de film Ghost.

Achter zich hoort hij voetstappen en een vrouwelijk kuchje. De Delta-Sirene is hem gevolgd. 'Indrukwekkend hè, Ron! In het eerste deel van de gang zag je alles wat je ooit besteld hebt, maar waar je het geduld niet voor had om op te wachten. Je verloor het geloof dat je het zou krijgen, je hebt er niet meer voor gewerkt, dus is het hier terecht gekomen. Je stelde maar uit, in plaats van de prijs te betalen voor wat je verlangde.'

'Voor jullie planeet heb ik speciaal het begrip TIJD uitgevonden: eigenlijk is het een denkbeeldig iets, maar daardoor denkt iedereen dat sommige zaken ontzettend lang duren... Zodat ze het opgeven. Knappe uitvinding van me hè! TIJD is in het Universum iets totaal anders dan

wat jullie ervan denken. Daardoor kan ik jullie laten uitstellen: ik kan jullie desoriënteren in tijd, in ruimte en jullie zo laten wegzinken in het drijfzand van uitstelgedrag. Je kent het woord consistentie hè: elke dag opnieuw hetzelfde doen om een doel te bereiken. Bah, een echt vies woord, ik gruwel van dat woord consistentie. Gelukkig kan ik de meesten van jullie gemakkelijk beetnemen en influisteren dat timing niet zo belangrijk is.'

'Jullie hebben 90-dagen plannen gemaakt om greep te krijgen op dit begrip TIJD. Daar hou ik niet van, want wie zich hiermee wapent, kan ik heel moeilijk afleiden. Maar met de hulp van mijn zusje Alphie om te verleiden, soms ook van mijn Murphy-broertjes om een beetje pijn te doen, lukt het meestal wel om mensen van hun ergerlijke plan af te helpen. Met een beetje gezamenlijke inspanning van ons duurt een 90-dagen plan zelden langer dan 1 week. Soms 1 maand. Slechts enkelingen houden zo'n 90-dagen plan een heel jaar vol, door vier opeenvolgende periodes consistent te werken aan hetgeen ze waardevol vinden. Veel kan ik je over deze mensen jammer genoeg niet vertellen, want hun gangen zijn leeg...Wij verdienen daar niets aan, want zij halen alles wat ze bestellen zelf op. Echt, dat woord consistentie, daar krijgen wij allemaal de rillingen van...'

Ron staart nog steeds naar de menigte van mensen voor zijn neus, die duidelijk veel plezier hebben. 'Wie zijn dit dan? Op die deur daar staat: 'Rons team'...'

'Ahaaa, Ron! Je bent me d'r eentje... We hebben al heel vaak bijzonder smakelijk met je gelachen, excuseer me voor deze woorden. Maar je bent een gemakkelijk slachtoffer. We weten dat je tot ongelooflijk mooie dingen in staat bent, maar als één van ons maar héél even de kop op steekt, dan ben je van slag. Je wacht dan tot de omstandigheden weer *perfect* zijn. Ik mag het je eigenlijk niet vertellen hè, maar als je nu eens elke dag zou doen wat je je voorneemt, dan ga je iets meemaken dat je niet voor mogelijk houdt! Gewoon starten! En consistent volhouden! Dat is het geheim van al de mensen die ons niets gunnen: zij hebben een droom, maken hier een plan voor en werken er consistent aan, *no matter what*! Daar kunnen wij met ons vijven niets tegen beginnen. Maar dat had ik je al verteld, sorry voor de herhaling.'

Ongeduldig geworden onderbreekt Ron de Delta-Sirene: 'Maar nu weet ik nóg niet wat deze mensen hier doen, waarom staat mijn naam op deze deur?'

'Ron, dit zijn alle mensen die tot jouw team hadden behoord, als je vanaf je eerste contact met Thibo gedisciplineerde actie had ondernomen! Als je je angsten en onzekerheden had overwonnen en mensen had aangesproken, uitgenodigd. Als je hen een presentatie had laten zien, naar referenties gevraagd had... Dit zijn alle mensen die je misgelopen bent omdat je treuzelde en uitstelde. Omdat je 1001 excuses verzon om niet in actie te schieten. Daarom heet deze plaats het *procrastinatie-paleis*, weet je nog? *Uitstelgedrag-paleis*, hahaha. Besef je eigenlijk wel dat je op dit moment veel verder zou gestaan hebben dan Thibo? Kijk, hier zijn een aantal kanjers in deze zaal die dezelfde kwaliteiten hebben als Thibo: doorzettingsvermogen, zelfdiscipline, leergierigheid, geïnteresseerd in mensen, grote dromen, actiegerichtheid, sociaal, zelfbewust, heel goede communicatievaardigheden. Stel je eens voor dat je vijf van die mensen in je team had, in 5 lijnen... Waar denk je dat je nu zou staan?'

Ron schiet badend in het zweet wakker... Even denkt hij terug aan die keer dat hij gedroomd had over het tijdsmanntje... Wat was hij toen blij dat hij nog aan het begin van zijn carrière stond, dat nog niet alles voorbij was! Deze keer is het totaal anders... Hij voelt zich misselijk... Misselijk voor alle kansen die hij heeft laten liggen, alle uitnodigingen die hij heeft uitgesteld, alle contacten die hij niet heeft durven leggen. *Mijn leven gaat voort! En ik wil nog zoveel bereiken, wat moet ik doen?!*

Ron siddert over heel zijn lijf. *Hoe naïef ben ik toch... Zijn er echt maar vijf geesten die me in de weg staan? Niet meer? Die moet ik de baas kunnen! Zeker nu ik hun motieven beter heb leren kennen! Zij gaan niks meer van mij naar hun schatkamer slepen, beloofd! Morgen maak ik terug een ijzersterk plan: een plan van 4x90 dagen en ik zál dit ook stipt uitvoeren!!! Nee, nog beter, ik ga NU opstaan om op te schrijven wat ik geleerd heb in mijn droom.*

Ron stormt de trap af en neemt zijn notaboek om de inzichten uit zijn droom op een rijtje te zetten.

Murphy 1: schiet met NEE-pijlen, negativiteitspijlen en isolementspijlen. Wie erdoor geraakt wordt en daardoor even geen actie onderneemt, blijft onder vuur liggen. Als ik opgeef en terug de weide in ga, zijn alle toffe mensen die eigenlijk aan mij toebehoren voor Murphy 1... Wat kan ik hier tegen doen? Doorzetten: me niet laten tegenhouden door de NEE's. Ik moet beseffen dat ik bij elke NEE weer een stapje dichterbij mijn volgende JA ben. Méér actie ondernemen. Me omringen met mensen die weten waarover ze praten. Niet luisteren naar negatieve boodschappen. Dagelijks lezen om mijn geest te voeden met zinvolle ideeën. Aan mijn zelfvertrouwen werken, ik kán dit! Mensen hebben me nodig!

Murphy 2: hij wil me doen geloven dat ik er financieel nooit iets van zal bakken. Heeft het letterlijk gemunt op mijn centen. Alles wat ik zou verdiend hebben als ik méér gefocust had gewerkt, gaat naar hem. Hij bouwt er prachtige paleizen en waterpretparken mee. Wat kan ik er tegen doen? Een goed financieel plan maken. Zorgen dat ik dagelijks opvolg wat ik uitgeef en binnen krijg. Ook al is mijn bedrijf nog klein, ik moet vanaf het begin de financiën goed bewaken om een gezonde business te bouwen op lange termijn. Elke eurocent telt! Ik moet zorgen dat ik éérs spaarreserves aanleg en dán pas uitgeef. Een Safety-first account lijkt me een goed begin. Thibo heeft daar al over verteld, ik ga het nu ook stipt uitvoeren!

Murphy 3: deze wil me zodanig uit balans krijgen dat ik niet meer in de stemming ben om nog iets te doen. Hij duwt me van de ene rollercoaster in de andere. Op die manier steelt hij oneindig veel goede emoties. En geeft er een ellendig gevoel voor in de plaats. Wat kan ik ertegen doen? Leren omgaan met mijn emoties. Mijn levenswiel en balans verbeteren. Leren omgaan met teleurstellingen en tegenslagen, zonder me naar beneden te laten halen. Mijn doel voor ogen blijven houden, ondanks gevoelens van twijfel. Geloven in mezelf en werken aan mijn zelfvertrouwen.

Alpha-Sirene: zij probeert me van mijn pad af te brengen door steeds een nep-doel voor te spiegelen. Iedere keer als ik iets moedigs wil ondernemen, zal zij me iets in mijn oor fluisteren om me te verleiden iets anders te doen. Waardoor ik niet vooruit geraak in mijn leven. Wat kan ik er tegen doen? Eerste concrete les: heel voorzichtig omgaan met

Social Media, zodat ze via die weg niet alle energie en tijd van me steelt. Het is niet omdat ik een uur op Facebook zit, dat ik ook een uur gewerkt heb! Daarnaast moet ik mijn échte dromen visualiseren en hier dicht bij blijven met mijn gevoel. Deze omzetten in SMART-doelen. Ik begrijp nu beter waarom één verkeerde keuze of één moment van verleiding mijn hele toekomst om zeep kan helpen. Ik moet leren om nog beter aan te voelen wat waardevol is in mijn leven en enkel voor het beste gaan. Geluk moet ik niet zoeken in kortstondige pleziertjes, maar in het bereiken van iets moois, waarbij ik ook een bijdrage lever aan het grotere geheel. Ik heb een idee! Ik ga me inbeelden dat ik constant gevolgd word door een speciale camera die alles wat ik doe en denk, live de wereld in stuurt. Op die manier zal ik afleren om stiekem dingen te denken of te doen, omdat ik me nu wijsmaak dat het geen invloed heeft, omdat niemand het ziet. Ik moet me realiseren dat elke actie die ik doe, gevolgen heeft. Ofwel leidt het me weg van mijn echte doel, ofwel leidt het me er heen. Ik wil enkel nog stappen nemen die in lijn liggen met mijn échte doelen! En als ik ga groeien als leider, moet ik er heel goed voor zorgen dat ik mijn ego onder controle hou. Ik blijf samenwerken met iedereen die met me wil samenwerken, om zo een ware bijdrage te leveren aan het grote geheel. Geen geheimen, gewoon delen. Het woord concurrentie is uitgevonden door deze Alpha-Sirene, die er persoonlijke roem en persoonlijke aandacht voor in de plaats geeft, wat maar tijdelijk is en zorgt voor leegte als de spotlights uit zijn. Ik ga me op elk moment 100% inzetten voor iedereen die voor de goede zaak wil gaan! Door zelf een voorbeeld te zijn.

Delta-Sirene: zij doet niets liever dan me alles te laten uitstellen, zodat het uiteindelijk afstel wordt. Wat kan ik ertegen doen? Een planning maken, consistent en gecommitteerd deze planning ook echt uitwerken, alsof mijn leven ervan af hangt (wat eigenlijk ook zo is). Zorgen dat ik elke dag vooral met dié dingen bezig ben die ook echt belangrijk zijn voor mijn toekomst. Me niet laten verleiden tot tijdsverlies, want dat duwt me in drijfzand.

Ron krijgt beter en beter zicht op wat deze geesten aanrichten. Hij is er niet helemaal uit of ze nu bestaan om hem sterker te maken, of net om hem klein te houden en te maken dat hij het opgeeft.

'Pffff, eigenlijk maakt het niet uit: ik wil me niet meer laten tegenhouden door hen! De Murphy's en Sirenes gaan geen schijn van kans

meer hebben als ik consistent werk en mijn dagelijkse aantallen doe en leer om heel goed op te volgen en erkenning te geven aan iedereen. Dat heb ik toch begrepen vannacht. Ik ga dagelijks ook tijd uittrekken voor persoonlijke ontwikkeling, want mijn zelfvertrouwen, communicatievaardigheden en leiderschapscapaciteiten mogen zeker nog groeien! Dankjewel voor deze inzichten en voor de reis naar jullie schatkamer! Ik zal vanaf nu zélf voor mijn dromen gaan én ze realiseren, watch me!!!!

Waarover gaat het verhaal van de kast en het realiseren van je dromen? III-11